

KOPRIVA

Glasilo Osnovne šole Koprivnica

2020/2021

Avtorica slike na naslovnici: Lea Vertovšek, 3. r.

Za lažjo orientacijo so četrtošolci izdelali maketo Koprivnice in okoliških vasi.

Jure Bračun, 4. r.

V TRETJEM RAZREDU...

Letos smo v tretjem razredu dobili nove sošolce iz prvega razreda. Naši učiteljci pa sta Nataša in Metka. Naša šola je dobila dve novi učilnici, knjižnico, novo kuhinjo in jedilnico. V naši učilnici imamo novo pohištvo in zelo veliko električno tablo. Naša šola je rumena in velika. V naši novi učilnici imamo šest oken. Najboljši predmet mi je likovna umetnost, ker zelo rada ustvarjam. Šport imamo ob torkih, sredah in petkih. Ko je konec pouka, gremo na kosilo. Ko pojemo, v učilnici naredimo domačo nalogo, potem gremo ven ali v telovadnico in se igramo razne igre, na primer lovljenje, gnilo jajce, skrivalnice, hokej in igre z žogo. Ko je ura dve, grem na avtobus. Za na avtobus rabim masko in čip kartico. Včasih sedim na zadnjih sedežih, včasih pa na sprednjih.

Ana Krivec, 3. r

Vid Planinc, 4. r.

ŠPORTNI DAN

Učenci 1., 2. in 3. razreda smo imeli športni dan v četrtek, 10. 9. 2020. Hodili smo po učni poti do gradu Podsreda in izvedeli veliko novega. Pešačili smo tudi nazaj do šole in močno utrujeni, a kljub temu dobre volje zaključili dopoldne.

RISANJE NA ASFALT

V torek, 22. 9. 2020, smo učenci prve triade obeležili teden mobilnosti. Na asfaltni cesti pri šoli smo risali motive iz prometa in si zaželeli, da bi bilo čim manj prometa, da bi lahko brez skrbi hodili peš v šolo.

TEHNIŠKI DAN O RUDNIKU SENOVO

V torek, 22. 9. 2020, smo imeli učenci zadnje triade tehniški dan. Pred OŠ XIV. divizije na Senovem nas je pričakal gospod Tone Petrovič, ki nam je že v uvodu povedal veliko zanimivosti o začetkih rudarstva na Senovem. V šoli smo si ogledali rudniški rov in nekaj orodja in strojev, ki so jih rudarji uporabljali pri svojem delu. Pred šolo smo si ogledali lokomotivo in vagona samosipnika, s katerimi so po ozkotirni železnici vozili premog s separacije na Senovem do Brestanice.

Nato smo se odpeljali v Ravne, kjer smo si ogledali še druge lokomotive in vagona, ki so jih uporabljali za prevoz knapov v jamo in iz nje ter za prevoz premoga iz premogovnika do separacije in naprej. Videli smo tudi vhod v jamo in izvedeli, da je vsak knap imel svojo številko, Če po končanem šihu ni bila na ustreznem mestu, so vedeli, da se delavec ni vrnil iz jame.

Potem smo se odpeljali še na Rešanj, kjer smo si po malici ogledali Mašinhauz. Od tu so po jeklenici v kletkah prevažali v jamo in iz nje delavce ali pa material, ki so ga uporabljali pri delu. Gospod Petrovič nam je opisal zadnjo nesrečo, ki se je zgodila v rudniku. Tu smo si ogledali tudi reševalno postajo in izvedeli, da so bili rudniški reševalci zelo uspešni pri reševanju.

Potem smo se odpeljali nazaj v šolo in izdelali vsak svoj vagonček za prevažanje premoga. Dan je bil zelo zanimiv in poučen, saj smo izvedeli veliko o zgodovini premogovnika, ki je dvesto let dajal kruh ljudem na Senovem in v njegovi širši okolici.

NA OBISKU PRI TRAPISTIH

V petek, 25. 9. 2020, smo se učenci prvih treh razredov odpeljali na grad Rajhenburg. Tam smo si ogledali razstavo o življenju trapistov. Spoznali smo njihov način življenja, pekli smo zeliščne kruhke in si pripravili čokoladne lizike. Obisk smo zaključili z ogledom zeliščnega vrta.

TEDEN OTROKA

V oktobru smo obeležili teden otroka. V 5. razredu smo se odločili, da izkoristimo prednost naše učilnice in spečemo palačinke. Učenci so v peki neizmerno uživali. Palačinke smo obogatili z različnimi nadevi in domačimi marmeladami. Da ohranimo tradicijo, smo se na koncu se posladkali s pečenim kostanjem.

učiteljica Kaja z učenci 5. razreda

priprava palačink

Tako pa mojstri obračajo palačinke.

za konec pa še malo slastnega kostanja

NOVA ŠOLSKA KNJIŽNICA

V preteklem tednu, 8. 10. 2020, smo tudi uradno odprli vrata prenovljenih prostorov. Nadobudne glavice naših osnovnošolcev so komaj čakale, da se bo začela izposoja knjižnega gradiva v novi knjižnici.

Še pred otvoritvijo pa so za popestritev zidov naše nove knjižnice poskrbele Maja Pečnik, Karmen Kavčič, Larissa Resnik, Špela Kodrin in Natalija Penič, ki so ustvarile prelepe poslikave knjižnih junakov. Za prelepo pridobitev se jim lepo zahvaljujemo.

Nastajanje stenskih mojstrov in novo knjižnico si lahko ogledate na spodnjih fotografijah.

»Z obnovo šole smo dobili tudi novo knjižnico. Opreмили smo jo s številnimi knjigami in novim pohištvom. Nekatere učenke pa smo pripomogle tudi k popestritvi celotnega prostora. Risale smo na stene. Narisale smo slavne knjižne junake in se podpisale ob nastale slike. V veliko čast mi je bilo pustiti pečat v novi knjižnici, saj je to moje zadnje šolsko leto na tej šoli. Hvala, ker ste mi dali to priložnost. HVALA!!

Špela Kodrin, 9. r.

»Dolgo časa smo čakali, da smo jo dobili in zdaj jo imamo. Nova knjižnica je prostornejša, lepša, svetlejša in zdaj imamo tudi več prostora za druženje.

V torek in četrtek smo učenke 7., 8. in 9. razreda poslikale stene v knjižnici. Narisale smo Mačka Murija, Piko Nogavičko, Pedenjpeda, Petra Klepca in Povodnega moža ter Urško.

Na žalost nam je otvoritev zaradi epidemije odpadla, a so nas vseeno obiskali župan občine in nekaj novinarjev.«

Larissa Resnik, 8. r.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK TUDI NA DALJAVO

Vsako leto je tretji petek meseca novembra rezerviran za tradicionalni slovenski zajtrk, pri katerem ne smejo manjkati domač kuh, med in maslo ter mleko. Ker je letos pouk v mesecu novembru potekal na daljavo, je bil takšen tudi tradicionalni slovenski zajtrk.

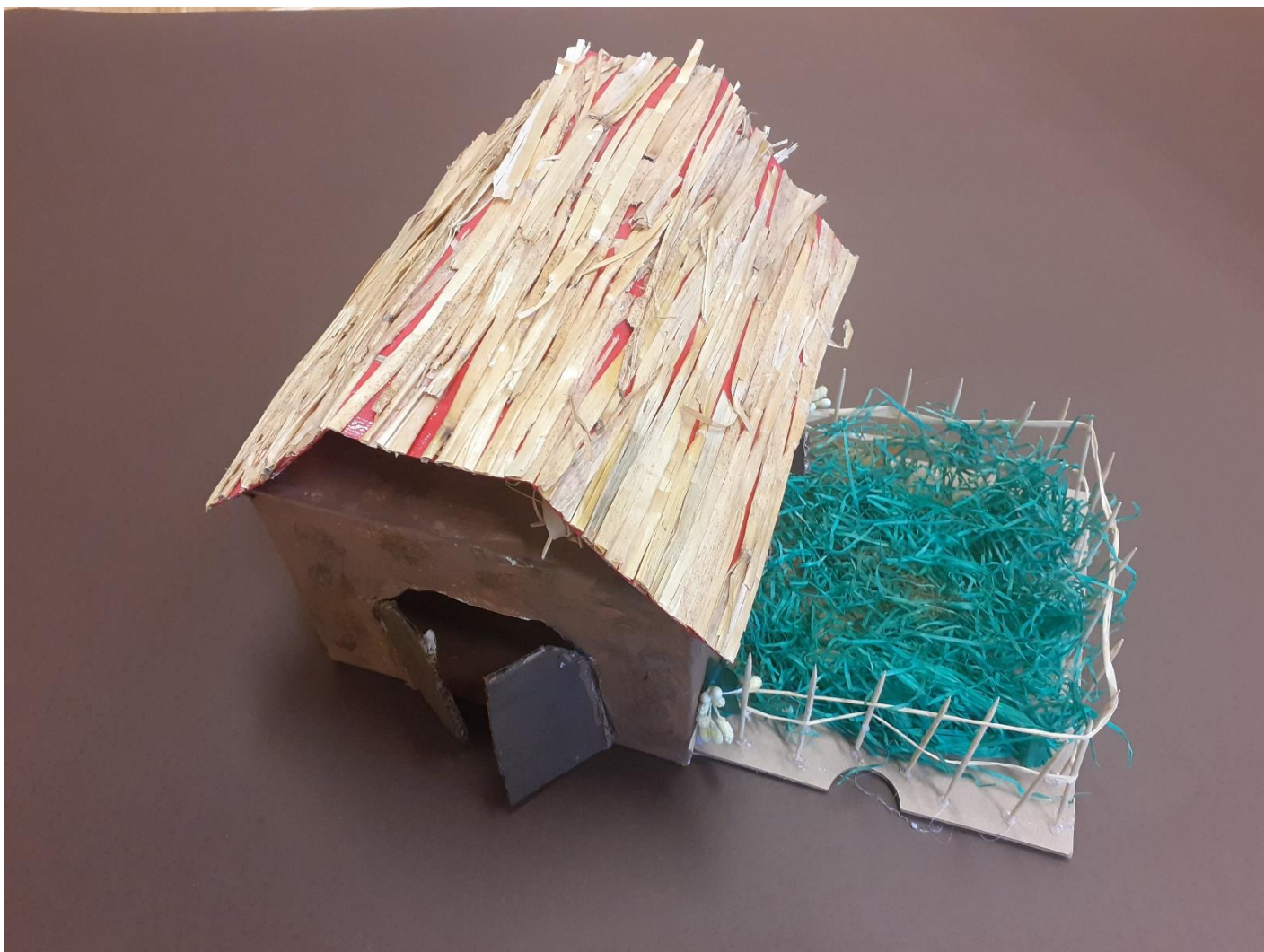
Nekateri sedmošolci in osmošolci so si pripravili slasten obrok, o čemer pričajo spodnje fotografije.

ŠOLA NA DALJAVO

Ko sem bil doma, smo se s sošolci in učiteljico vedno srečali preko videa ob deveti uri, deseti uri ali tudi ob enajsti uri. Potem sem šel peš k babici in pri njej naredil vso nalogo. Ko je bila naloga končana, smo jedli kosilo. Potlej sem šel malo na računalnik., kasneje pa z dedkom v hlev, da sem mu pomagal dati krmo v jasli. Ko je prišla mami, sva z Leo šla z njo domov. Tak je bil vsak moj dan. Bilo mi je všeč, a raje bi bil v šoli, ker tam je res dobro kosilo in skoraj vsak dan imamo uro športa. Doma ni tako dobro kot v šoli.

Luka Horvatiček, 3. r.

Mark Vovčko, 4. r.

Domača vaja

Prepiši v lista!

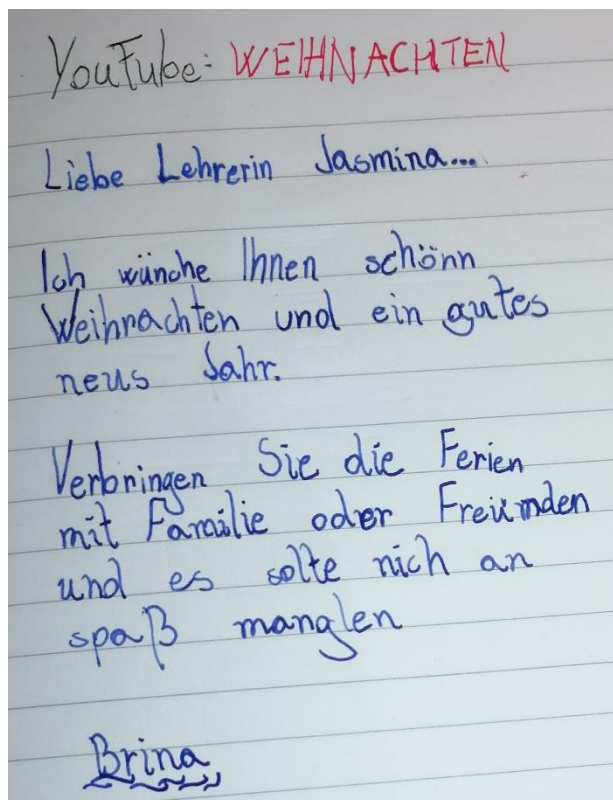
Komaj je Pre stopil v hišo, že je
svel po orodju in začel rkljati
in izdelovati lesenega možica.

» Kakšno ime mu naj pa dam?«
je ugibal sam pri sebi.

» Ustrjek naj bo! To ime mu prinese
srečo. Poknal sem svo družino

Ustrjekovih: očeta Ustrjeka, Ustrjekove
mamo, Ustrjke otroke - in vse
se je dobro godilo. Najbogatejši
med njimi je beračil.«

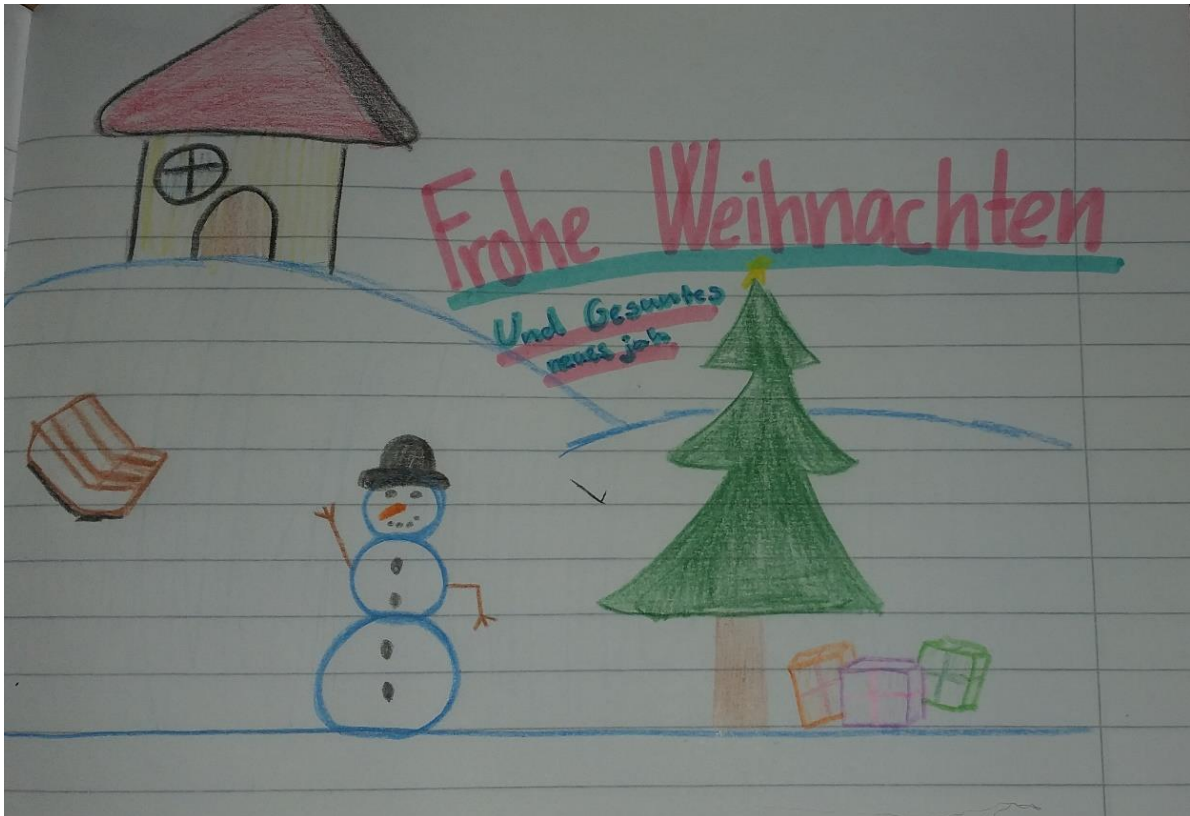
PRAZNIČNA VOŠČILA ZA NOVO LETO – TOKRAT V NEMŠČINI

Brina Brili, 5. r.

Žana Gregor, 4. r.

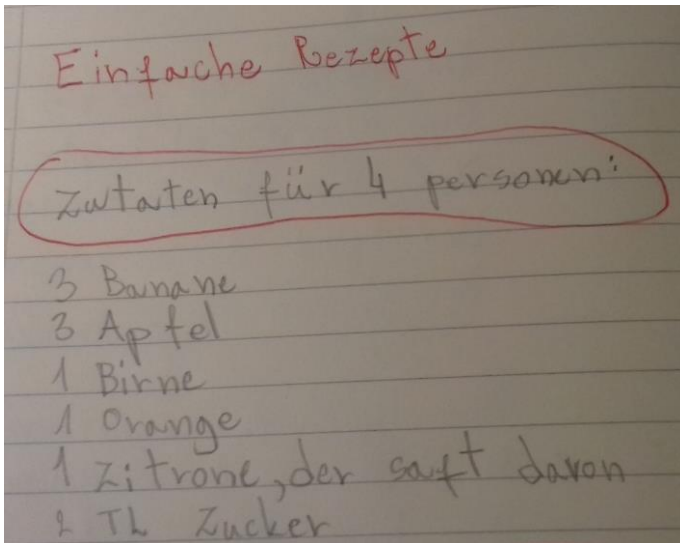

Eva Planinc, 6. r.

Nina Kelhar, 5. r.

SLADKANJE PO NEMŠKO

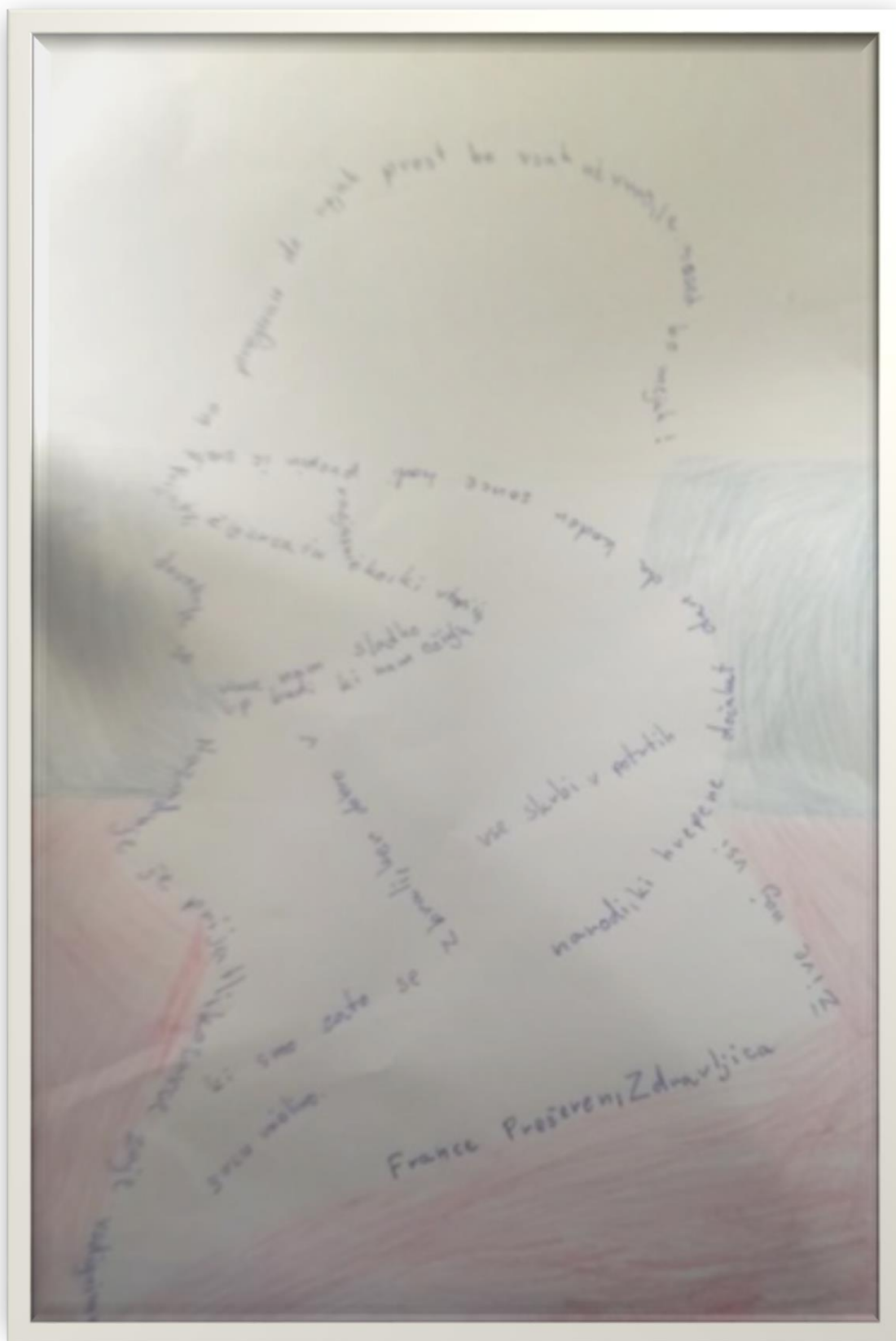
EIN REZEPT: Žana Resnik, 5. razred

OBSTSALAT: Urban Cehte, 6. razred

TRAUBENIGEL UND TRAUBENPFAU: Tim Germovšek, 6. razred

FRANCE PREŠEREN NEKOLIKO DRUGAČE

Barbara Černelič, 5. r.

TEHNIŠKI DAN V DOLENJSKEM MUZEJU

V torek, 9. marca 2021, smo se sedmošolci z učiteljem zgodovine odpravili na ekskurzijo v Novo mesto. Obiskali smo Dolenjski muzej, ki je eden od večjih in pomembnejših muzejev v Sloveniji. Ustanovljen je bil leta 1950 in predstavlja preteklost Novega mesta in velikega dela Dolenjske. Obiskovalcem so na ogled številne razstave, kot na primer etnološka, arheološka, razstava novejše zgodovine... Med ogledom različnih najdb smo izvedeli, da so nekatere našli v rimskih grobovih, druge pa so bile preprosto zakopane po travnikih in bližnjih gozdovih. V ženskih grobnicah so bile najdene različne posode, ogrlice ter druge vrste nakita,

lončeni grški posodici

v moških grobnicah pa so našli različno orodje, meče in oklepe.

bronast kipec Herkula

Vodička, ki nas je vodila po muzeju, je zelo zanimivo pripovedovala o muzejskih zbirkah, zato smo ji z veseljem prisluhnili.

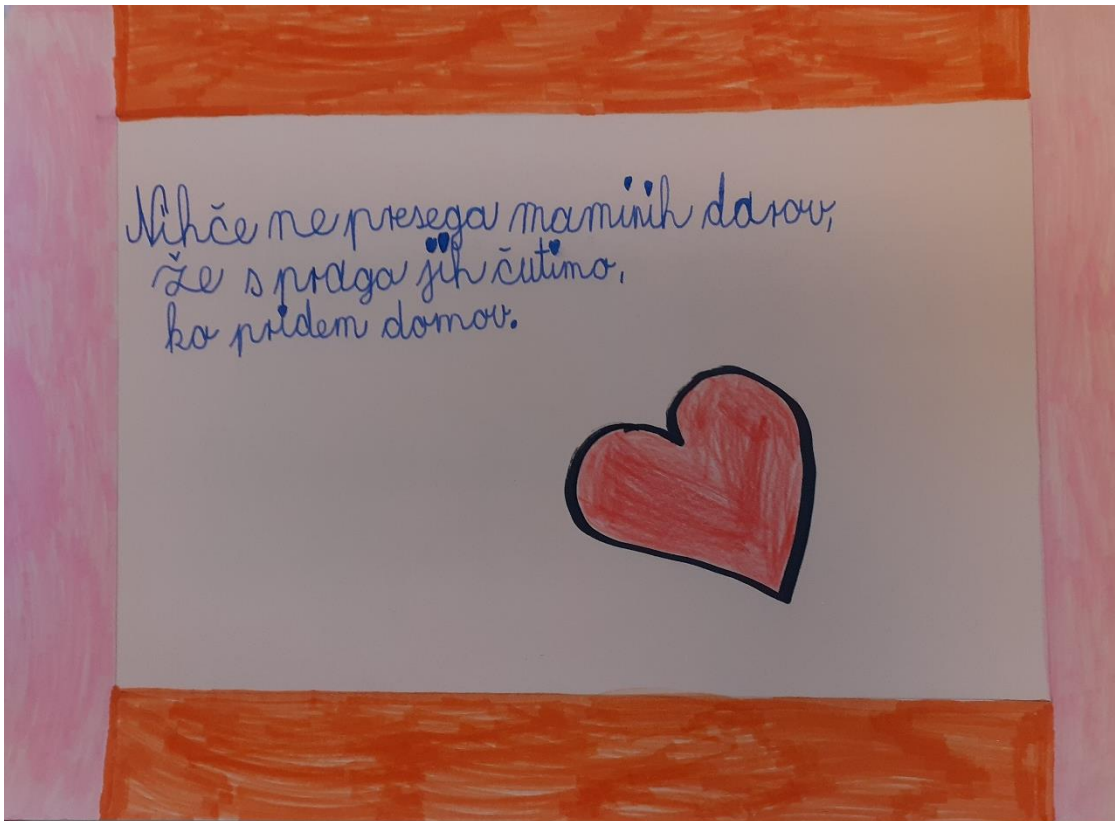
Kaja Kukovič, 7. r.

MATERINSKI DAN

Tudi proslava ob materinskem dnevu je letos potekala na drugačen način, in sicer v virtualni obliki. Pa nič zato, pomembno je, da smo se spomnili na vas, in vam s svojimi nastopi i sporočili pokazali, da vas imamo radi.

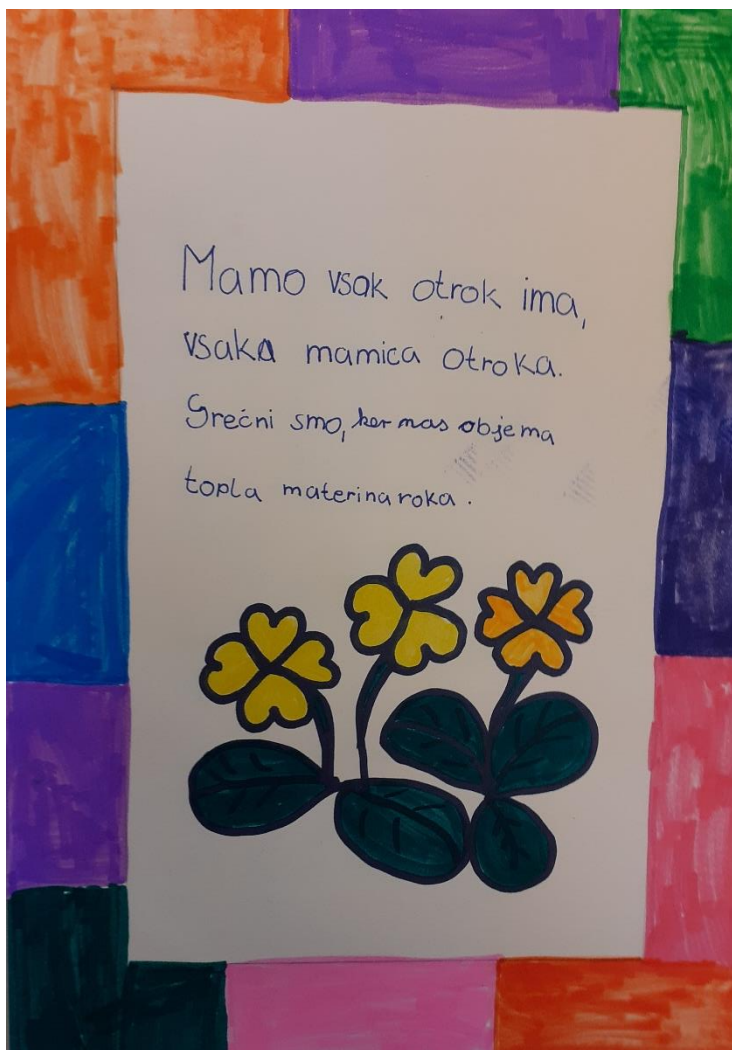

Petošolci so
zapeli...

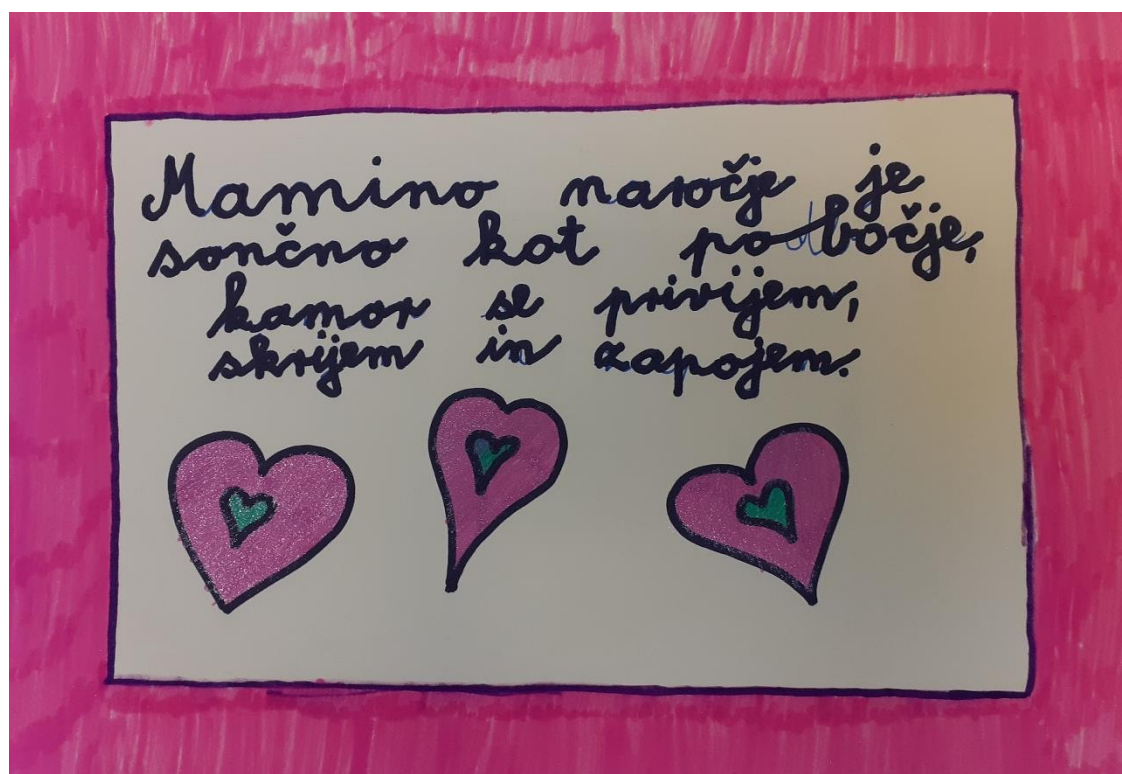
...četrtošolci pa
so svoje misli
prelili na papir.

Nejc Pertinak,
4. r.

Tinkara Jagrič, 4. r.

Žana
Gregor,
4. r.

VELIKONOČNE USTVARJALNICE

Na velikonočni petek, ki je letos padel na 2. april, učenci 6. – 9. razreda nismo imeli pouka, ampak smo imeli tehniški dan, v okviru katerega smo se posvetili velikonočnim praznikom.

Velika noč je premakljiv praznik, kar pomeni, da je vsako leto na drug datum. Datum velike noči pade na prvo nedeljo po prvi spomladanski polni luni. Tako je velika noč lahko kadarkoli med 22. marcem in 25. aprilom. Velikonočni prazniki se začnejo v velikim četrtek in končajo z velikim ponedeljkom, najpomembnejša pa sta prav gotovo velika sobota, ko pripravljamo jedi za blagoslov, in velika nedelja, ko se družina zbere pri velikonočnem zajtrku, kjer se lotimo blagoslovljenih jedi.

Za tehniški dan smo morali izdelati tri izdelke, in sicer enega iz testa, drugega iz papirja, tretji pa je bil velikonočni pirh v katerikoli tehniki. Pri pripravi izdelkov smo se zelo zabavali, nastali pa so zelo izvirni in okusni izdelki.

Tea Resnik, 6. r.

Urban Cehte, 6. r.

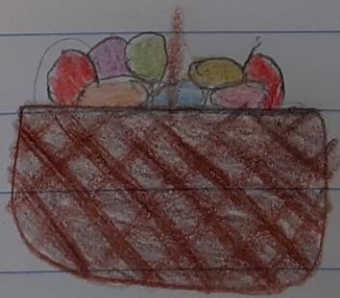
Eva Planinc, 6. r.

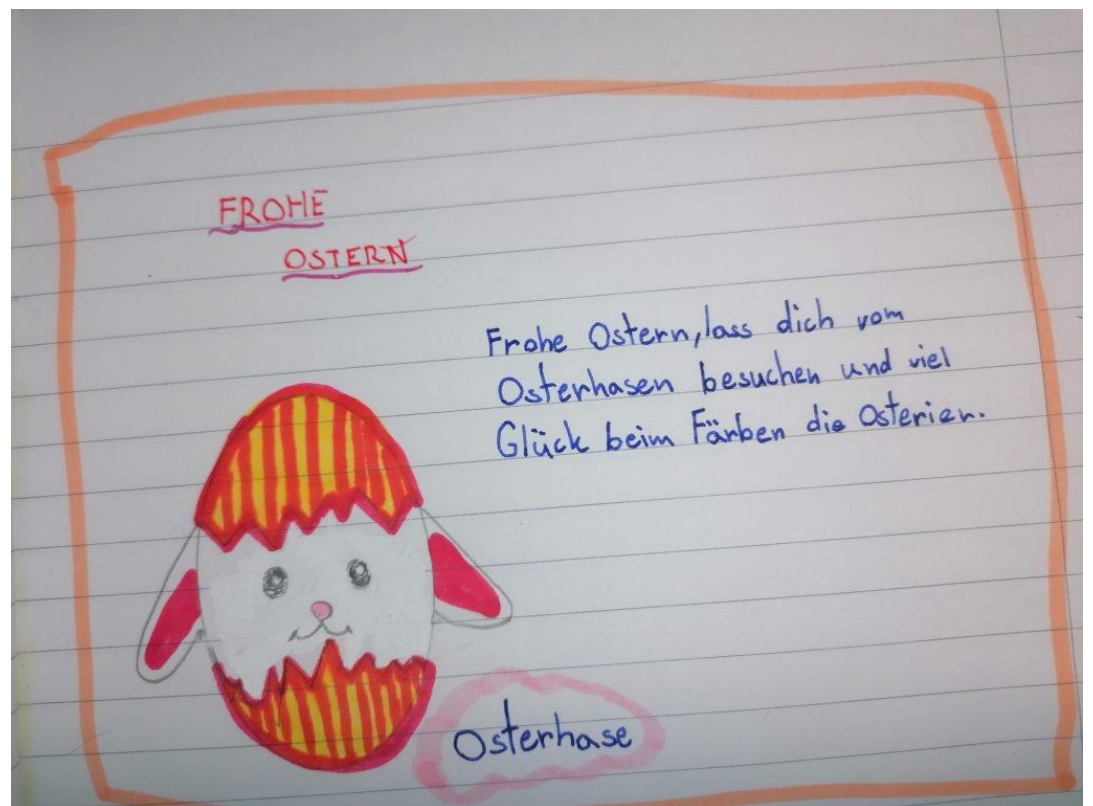
Pomagala sem pri
pripravi na
velikonočni praznik

S pomočjo mamice sem pripravila
ames na beli kruh. Ko je kruh vsahal, sem
jajčka zavila v majlonke, jim dodala
različne travice. Jajca so se kuhala
v čebulnih olupkih. Naredila sem
tudi papirnata jajčka za okrasitev
cvetoče veje. Na koncu pa sem še
dala kruh v pečico.

Bil je animir, lep dan.

UČENKE IN UČENCI SO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ZAŽELELI TUDI
V NEMŠČINI

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Letos je zima malce zamujala, zato smo zimski športni dan izvedli šele 6. aprila, po velikonočnih praznikih.

Nekje okoli 11. ure je prenehalo snežiti. Ko se je vreme malce umirilo, smo se preoblekli v smučarska oblačila in se odpravili na sneg, ki je bil zelo moker. S sestro sva se odpravili do hriba, na katerem živita najina bratranca. Najprej smo se malo povaljali po snegu, da smo ga steptali, nato pa pričeli s sankanjem. Sankali smo se približno dve uri, ko pa smo postali malce utrujeni, smo odšli na toplo na malico in sok.

Po okrepčilnem odmoru smo se najprej malo kepali, nato pa se odločili, da naredimo iglu. Kmalu smo ugotovili, da je za iglu snega premalo, zato smo naredili gigantskega snežaka. Postavili smo tri kepe, katere smo okrasili s palicami, klobukom in šalom. Malo smo se še igrali na snegu, ko pa nas je začelo že pošteno zebsti, smo se odpravili domov na toplo. Imeli smo se zelo lepo.

Larissa Resnik, 8. r.

ZAJEC IN ZLATI COPATI

Nekoč je živel zajec. Živel je v gozdu. Zelo rad je tekal po gozdu in se lovil s prijatelji. Nekega dne so se lovili skrivalnice in on se je skrila v grmovju. Blizu je bila majhna jasica, ki je okoli imela grmovje. V njej so bili zlati copati. Pomeril jih je in bili so mu prav. Potem je probal hoditi in so mu bili čisto v redu. Drugi zajci so ga iskali do noči. Zajec z zlatimi copati je stekel domov tako hitro, da ga ni nihče videl. Ko je prišel domov, se je gledal v ogledalo. Od takrat naprej jih je imel obute tudi poleti, čeprav mu je bilo včasih vroče v noge.

Lea Vertovšek, 3. r

Martin Zorko, 4. r.

ZAJEC IN ZLATI COPATI

Milko je zajec. Rad ima naravo. Nekoč je šel nabirat kostanj in ga je bodlo v podplate. Nato se je zgodilo, da je pred sabo videl svetlobo. Šel je pogledat in zagledal zelo zlate copate. Pobral jih je in si jih nadel. Od takrat jih nosi kamor koli gre in ga nič več ne moti in ne pika v podplate.

Erik Kavčič, 3. r

Luka Horvatiček, 3. r.

MIŠKA SI KUJE SREČO – poustvarjanje po navdihu Svetlane Makarovič

Miška si je pri kovaču skovala svoj košček sreče. Ko je končala, je bila že tema, zato je šla kar domov. Drugo jutro je odšla po hrano, k Novakovi hiši po sir. Tam pa so bile mišje pasti in miška je morala zelo paziti, da se pasti ne bi sprožile. In ko je hodila, ni sprožila nobene pasti in dobila je sir. Odšla je domov in od takrat je vedno imela srečo.

Andraž Planinc, 3.r.

Miha Novak, 4. r.

ČUDEŽNO SEME

Nekega dne sem na sprehodu s sošolci hodila zadnja. Ob poti pri potoku sem zagledala prelepo deklico. Mislim, da je bila dobra vila. Poklicala me je k sebi in mi v roko stisnila seme. Rekla je, da je to seme čudežno...

Stisnila sem seme v svojo dlan in odšla do sošolcev. Nikomur nisem nič povedala, kaj se je zgodilo. Ko je bilo konec pouka, sem odšla domov. Vzela sem lonček, zemljo in seme. Zalivala sem ga in skrbela zanj. Čez nekaj ur je zrasel mali tulipan. Iz njega je prišel mali glasek: »Kaj si želiš?« Želim si pisalo, ki lepo piše. Želja se mi je uresničila. Na moji mizi se je pojavilo lepo nalivno pero. Z njim sem odšla v šolo in vsi so ga občudovali. Res je lepo pisalo.

Katarina Sotošek, 3. r.

Anamarija Kukovičič, 1. r.

KO BOM VELIK, BOM...

Ko bom velik, bom motorist. Živel bom na kmetiji in imel pujse, krave, koze, konja, prička Pikija in papagaja Kokija. Imel bom dva traktorja, dva avtomobila in štirikolesnik. Imel bom tudi moderno hišo in garažo. Po poklicu bom policist. Imel bom veliko družino, ki mi bo pomagala pri delu na kmetiji.

Žan Plevnik, 3. r.

Pia Vertovšek, 5. r.

OBISK POSAVSKEGA MUZEJA

V petek, 16. aprila, smo se osmošolci v spremstvu učitelja za zgodovino odpravili v Posavski muzej, ki se nahaja na gradu Brežice. Takoj po prihodu v muzej smo dobili delovne liste in obnovili znanje o baroku. Videli smo bogato poslikane stene in stopnišča, ogledali pa smo si tudi sobo z oltarjem, ki je bila namenjena molitvi.

Naslednja je bila na vrsti viteška dvorana, ki nas je osupnila s svojo velikostjo, štirimi vhodi in dvema stopniščema; gre namreč za največjo viteško dvorano v Sloveniji. Strop dvorane je okrašen s čudovitimi podobami ognja, vode in zemlje, na njem pa najdejo svoje mesto tudi podobe bogov.

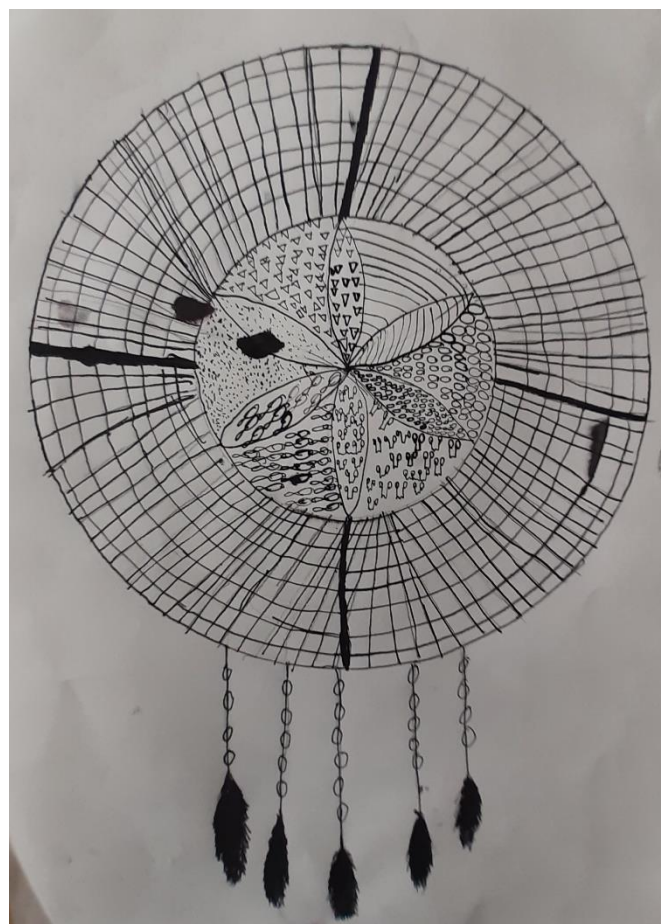

Sledil je še ogled predmetov in 2. svetovne vojne, kot na primer značke, kape, pištole, steklenice za vodo, pa tudi slike in kipe. Čisto na koncu smo si ogledali še razstavo o kmečkih uporih na Slovenskem, vsak od nas pa si je izbral nek predmet in ga narisal ter opisal.

Dan v Posavskem muzeju nam je bil zelo všeč.

Larissa Resnik, 8. r.

Gal Grmšek,
5. r.

UČENCI 2. RAZREDA NA OBISKU V ŠOLSKI KNJIŽNICI

Učenci 2. razreda so v torek, 20. 4. 2021, obeležili mesec knjige z učno uro v šolski knjižnici. Ob branju pravljice Pravljično potovanje Hansa Christiana Andersena so podrobneje spoznali njegovo življenje in njegova dela. Drugošolci so redni obiskovalci šolske knjižnice, saj komaj čakajo na dneve, ko je šolska knjižnica odprta. Trenutno je najbolj zaželjena knjiga v 2. razredu Pasji mož v Vseh osmih delih.

ZAKAJ RAD-A BEREM KNJIGE?

- »Ker se z branjem veliko naučim in rada kaj narišem.« Kaja
- »Ker so mi všeč in so zanimive.« Zarja
- »Rada bi se naučila dobro brati, da bom lahko prebrala knjigo, ki jo je napisala moja sosedka o svoji bolezni. Rada tudi berem, saj zvečer lažje zaspim.« Lina
- »Ker z branjem spoznam nove stvari, ki jih še ne poznam.« Maj
- »Ker bi rada svojega bratca naučila brati.« Viktorija
- »Ker so knjige čarobne. Z branjem se veliko naučim. Rada tudi prerisujem slike.« Ula
- »Ker me to vedno osreči.« Nejc
- »Ker se z branjem veliko naučim in staršem lahko povem, kaj sem novega zvedel. Tako se tudi starši naučijo kaj novega.« Taj
- »Ker se veliko naučim, vadim branje. Vsi so veseli, posebej mami.« Nik H.
- »Ker so čarobne. Knjige me osrečujejo.« Nik P.
- »Ker se z branjem kaj novega naučim. Rad prerisujem slike, izdelam kaj novega ali po prebranem receptu kaj skuham.« Matic
- »Rad berem sestrici, ona me posluša. Tako lahko tudi njo kaj naučim.« Jaka
- »Knjigo rada velikokrat preberem, saj jo potem znam že na pamet.« Maša
- »Všeč so mi stripi, ker so zelo smešni, zelo rad imam knjige. Strokovne so mi še posebej všeč.« Gregor

DAN ZEMLJE

Ob dnevu Zemlje, 22. aprila, smo imeli učenci četrtega razreda dan dejavnosti na temo Voda.

NejcN Pridružili so se nam strokovni delavci družbe KOSTAK, ki so nas seznanili o stanju vode, s katero je oskrbljena naša šola, in njenem pomenu. Zanimiva je bila njihova predstavitev in prikaz, kako hitro se lahko pitna voda zastrupi, če nismo pozorni na posege, povezane s kmetovanjem in posledice morebitnih nesreč v prometu, ki jih puščajo nevarne snovi.

Nejc
Pertinak,
4. r.

JAZ ŽIVIM V KOZJANSKEM PARKU

Kaj mi polepša dan, ko pridem utrujena iz šole in se želim odklopiti od skrbi in realnega sveta, v katerem je polno skrbi in ni miru? Dolg sprehod po okolici in gozdovih Kozjanskega parka. Kaj je lepšega kot poslušanje vedre Bistrice in relaksiranje med poslušanjem šelestenja listja in pojočih ptic. Sprehod ob Bistrici je nekaj čudovitega, a pogled na lepo okolico zakrivajo uničene veje in drevje naših pridnih bobrov. Če želiš proti večeru narediti nekaj koristnega, lahko umikaš rjave žabe s ceste. Če boš dobro poslušal, lahko slišite tudi ukanje lesne sove, ki je naša najbolj pogosta in številčna sova. Med sprehodom po travniku ne moreš zgrešiti niti raznovrstnih metuljev, kot so lastovičar ali pa dnevni plavček. Če se sprehajaš po gozdnih poteh, boš spomladi lahko opazil šmarnico, ki nas razveseli z dišečimi cvetovi v maju. A dišeči cvetovi nas ne smejo zavesti, saj je zelo strupena. Med zaščitene rastline spadajo orhideje in širokolistna labodika. Med živalskimi vrstami sta omembe vredna tudi sokol in močvirska skledica. Če se želite na sprehodu še kaj naučiti, je za vas prava učna pot iz Podsrede do gradu Podsreda. Vesela sem, da živim v Kozjanskem parku, sploh v teh časih, ko sprostitev v okolišu še bolj prija.

Špela Kodrin, 9. r.

Nina Kelher, 5. r.

Kozjanski park ima zelo pestro rastlinstvo in živalstvo. Na travnikih v Kozjanskem parku se najde tudi nekaj ogroženih vrst, na primer češmeljikoko mačje uho, ki je vrsta orhideje, a je zaradi vse bolj intenzivnega kmetijstva na traviščih ogrožena. Leta 2002 je bila uvrščena na rdeči seznam. Na suhih traviščih najdemo še veliko več vrst orhidej kot na primer: kukavice, prstaste kukavice, kranjska lilija, navadni kosmativec in še veliko več. Na travnikih se najde veliko vrst metuljev, na tem območju več kot deset. Travniki so zaradi barvitega cvetja najlepši od maja do avgusta na Veterniku. Na redkih travnikih uspeva orhideja močvirska kukavica in praprot kačji jezik. Tam živijo tudi travniško gnezdeči ptiči, kosec, repaljščica in kobiličar ter močvirski cekinček, ki je vrsta metulja. Kozjanski park ima še druge botanične posebnosti: temnoškrlatni teloh, navadni jetrnik, bavarsko popkoreso in bodečo labodiko. Pestrost parka lahko doživimo na različnih učnih poteh, ki nas vodijo po Kozjanskem parku.

Maja Pečnik, 7. r.

Žana Resnik 5. r.

Velikokrat grem na sprehod po Kozjanskem parku, ki je zelo velik. Največkrat se sprehodim po učni poti do gradu Podsreda, kjer ob poslušanju škorcev, detljev, čebelarjev in koscev rešujem poučne naloge, ki so pripravljene za nas. Včasih na gradu ali v gozdu vidim odleteti s kakšne veje veliko uharico. Med poslušanjem njihove govorice še sama zažvižgam.

A v Kozjanskem parku niso samo ptice. Če se sprehodiš ob reki Bistrici, najdeš veliko oglodanih dreves in če imaš srečo ter si zelo tiho, vidiš tudi kakšnega bobra. Maketo bobra najdeš tudi pri Levstikovem mlinu.

Če se sprehodiš po drevoredu Čerčkove domačije, lahko opaziš tudi več travniških živali. Lahko vidiš zelo barvite metulje, ki jih je v Sloveniji 3600 različnih vrst. Vidiš lahko tudi kakšno kačo, dvoživko ali rogača.

V višjem predelu Kozjanskega parka, kot so Vetnik, Bohor ali pa Oslica, je tudi več lepih barvitih orhidej, arnik, volčjega jezika, kranjske lilije. Lahko pa tudi nabereš kakšno rožico za čaj, ki jo najdeš tudi nižje ali v gozdu. Za čaj si lahko nabereš meni najljubši pljučnik, trobentice, marjetice... Lahko pa se sprehodiš tudi do kakšne jame. Največji sta Gruska in Lurška jama, mogoče vidiš tudi kakšnega netopirja.

V opisu sem naštel veliko zanimivih dejstev in krajev, ki so v tvoji okolici, zato hitro obuj športne copate in pojdi na pustolovščino po Kozjanskem parku.

Eva Osojnik, 9. r.

Urban Ojsteršek, 5. r.

V Kozjanskem parku je veliko redkih rastlin, kot so travniške orhideje, kranjska lilija, veliko različnih sort jablan, ki jih najdemo na travniških sadovnjakih. V Kozjanskem parku najdemo redke živali, kot na primer alpskega kozlička, bukovega kozlička, rogača, bobra in različne vrste metuljev. V parku se bohoti grad Podsreda. Najbolj všeč v njem mi je razstava Hermana Lisjaka. Na trgu Podsreda je vsako leto sejem Kozjansko jabolko, kjer prodajajo različne izdelke. To počnemo tudi učenci iz Osnovne šole Koprivnica. Sami izdelamo izdelke, okraske ali kakšne dobrote, ki jih na sejmu prodajamo. Dobro se spominjam, ko smo z učenci naše šole po labirintu iskali jabolka in za nagrado dobili magnete za na hladilnik in čokoladice. Želim si še več takih in drugačnih dogodivščin.

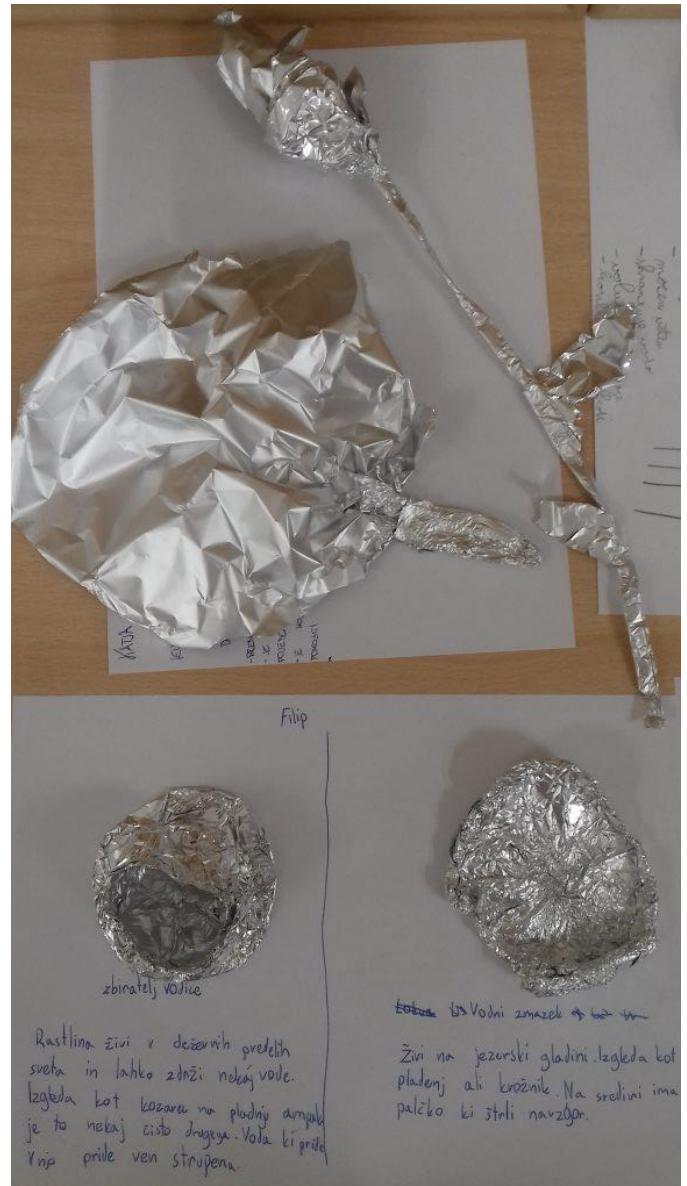
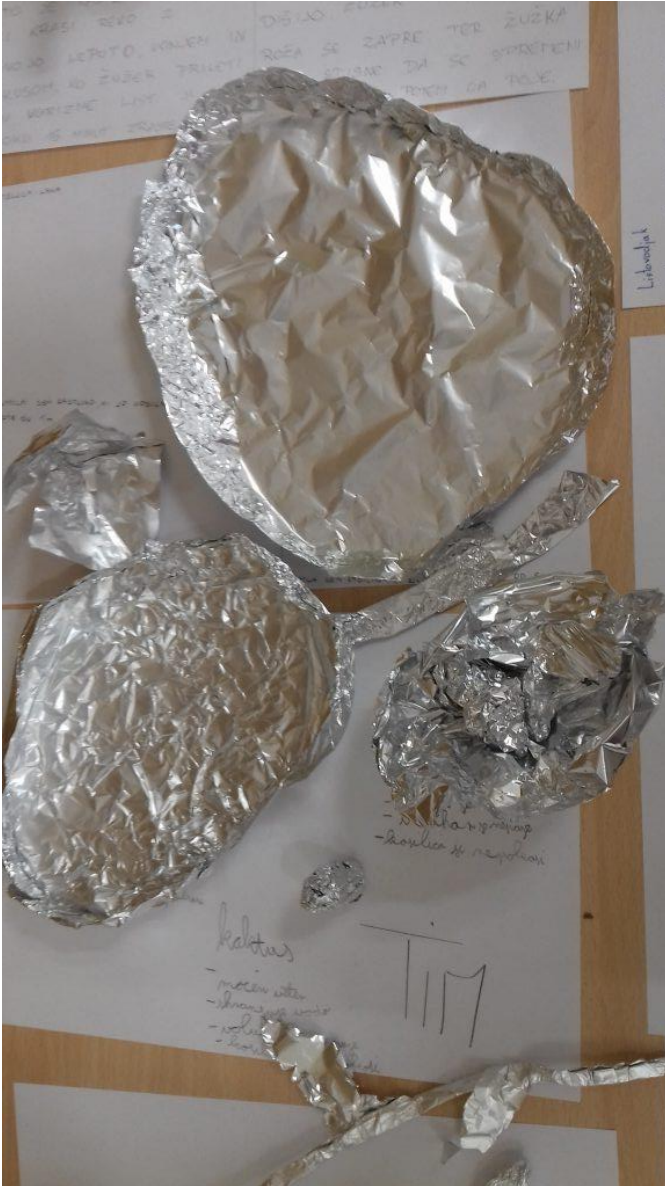
Barbara Černelič, 5. r.

Pia Vertovšek, 5. r.

NARAVOSLOVNI DAN O RASTLINAH

Učenci 6. razreda so pri naravoslovnem dnevu spoznavali sistematiko rastlin ter se urili v ustvarjalnosti. Bili so zelo kreativni in izdelali rastline, ki so prilagojene različnim dejavnikom okolja.

Flip

zbiratelj vode

Živi v deževnih predelih sveta in lahko zbere nekaj vode. Izgleda kot kozarec na pločnici ampak je to nekaj čisto drugega. Voda ki pride v njo pride ven strupena.

Živi na jezorski gladini izgleda kot pladenj ali krožnik. Na sredini ima palečko ki stoji navzgor.

IGRAČE IZ ODPADKOV

Pri naravoslovju smo šestošolci izdelovali didaktične igre iz odpadkov. Dobili smo izziv, da iz odpadkov izdelamo didaktično igro in napišemo pravila za igranje te igre. Najboljšo idejo je imela Tea Resnik, katere izdelek je predstavljen na sliki.

Pravila igre:

Postaviš se na razdaljo dveh metrov stran od posod. Mečeš zamašek in poskušaš zadeti v lončke, škatlo od jaje ... Če zadeneš, ti tekmovalec, ki je naslednji na vrsti za met, postavi vprašanje na poljubno temo. Če na zastavljeno vprašanje pravilno odgovoriš, si priigraš tolikšno število točk, kot je zabeleženo na predmetu, v katerega si uspešno vrgel zamašek.

POTUJOČA KNJIŽNICA

Bil je lep sončen dan, ko se je pred našo šolo pripeljala potujoča knjižnica po imenu Bibliobus. Pri Bibliobusu sta nas pričakala dva gospoda. Povedala sta, da se vsak mesec vsaj devetdesetkrat ustavita na različnih lokacijah v Posavski regiji. V Koprivnico pa bosta prišla vsak mesec enkrat. Po predstavitvi smo si lahko šli pogledat knjižnico od znotraj. V njej so bile police s knjigami, televizija, računalnik in manjša klop. Po končanem ogledu smo dobili prijavne obrazce, s katerimi se bomo lahko včlanili v potujočo knjižnico.

Barbara Černelič, 5. r.

Hiška iz gline
Iva Bogovič, 4. r.

POUK NA TRAVNIKU

Učenci 2. razreda smo obiskali travnike v naši okolici. Spoznali smo travniške cvetlice in videli nekaj živali. Vemo, kako pomembne so čebele, zato bomo njihovi prijatelji.

Viktorija Kukovičič, 5. r.

LEV V KRANJSKI GORI

Lev prišel na Goro Kranjsko
spet zapustil je ljubljansko,
zdaj bo smučal in drsel
po bregovih naš nori lev.

Temu levu je ime Leopold Lenuh,
če vas zanima, pa povem,
da on je samo beli kruh.

Ko pride večer, lev gre na obalo,
ker cel dan je na nebu since sijalo.
Zdaj ko vse je mirno, on v vodo skoči
in te velike tace hitro si namoči.

To se levu je sanjalo,
ker na Kranjski morja ni,
ves dan se mu je spalo,
mogoče še danes po bregovih drvi.

Ajda Krivec, 6.r.

LEV NA POTEPU

Res, da zdi se čudno,
a to prav zares se je zgodilo.

Lev iz Azije je prikoral sem
v Slovenijo je na izlet.
Vso prtljago je v hotel odnesel
in odšel je na potep.

Ko s potepa je prišel,
kupil si je vroči čaj
in na sedežno je legel
ter trdno zaspal.

Eva Planinc, 6. r.

Klemen Kos, 4. r.

RAZSTAVA SLEDI PRETEKLOSTI

Z učenci 5. razreda smo se veliko pogovarjali o preteklosti in virih, ki nas spominjajo na življenje naših prednikov. Med pogovorom smo opazili, da imamo doma kar nekaj predmetov iz preteklosti, zato je padla ideja, da za učence in zaposlene naše šole pripravimo razstavo teh predmetov. Nastala je zanimiva razstava, ki si jo z veseljem ogledujejo učenci in zaposleni naše šole. Mogoče pa v prihodnosti pripravimo čisto pravo razstavo tudi za vas, seveda takrat, ko nam bodo razmere to dopuščale.

razredničarka Kaja Preskar z učenci 5. razreda

priprava razstave

pripomočki iz kovačnice

šolska torba

likalniki na žerjavico

plonk listek na blagu

zbirka značk

bombe iz 2. svetovne vojne

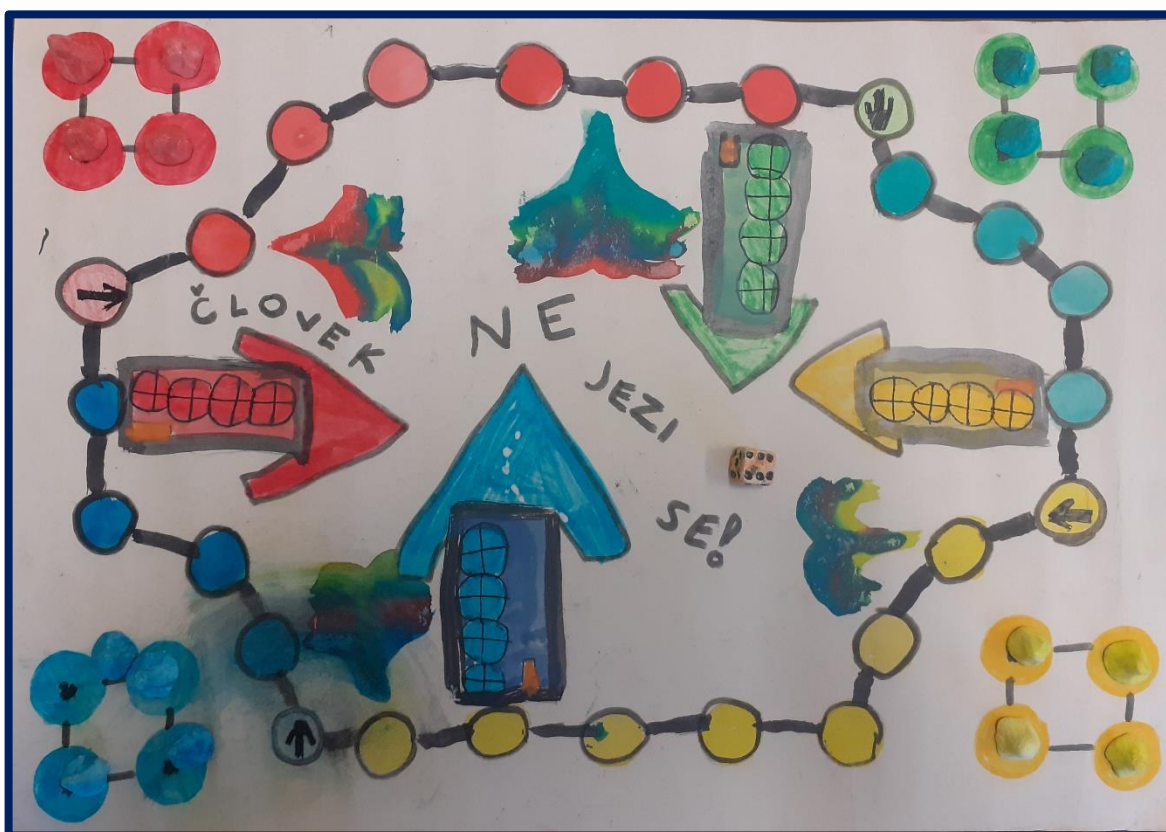

ogled razstavljenih izdelkov

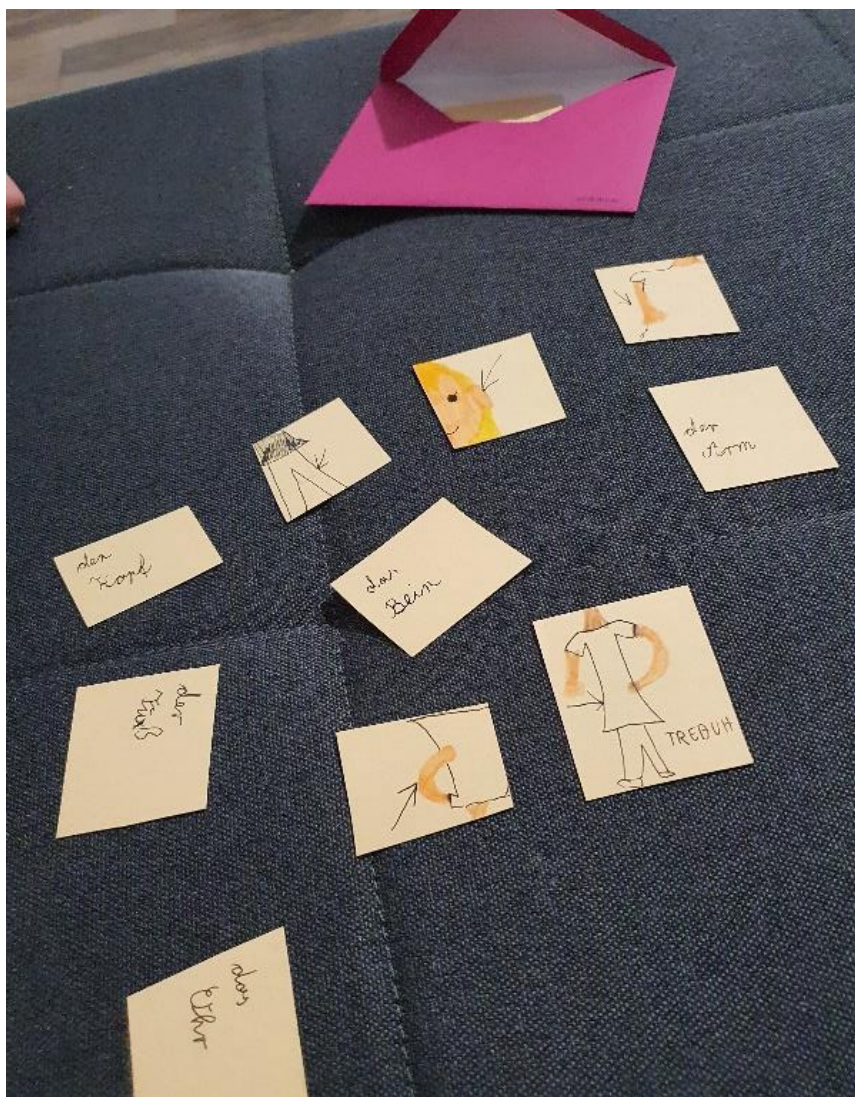

ogled razstavljenih izdelkov

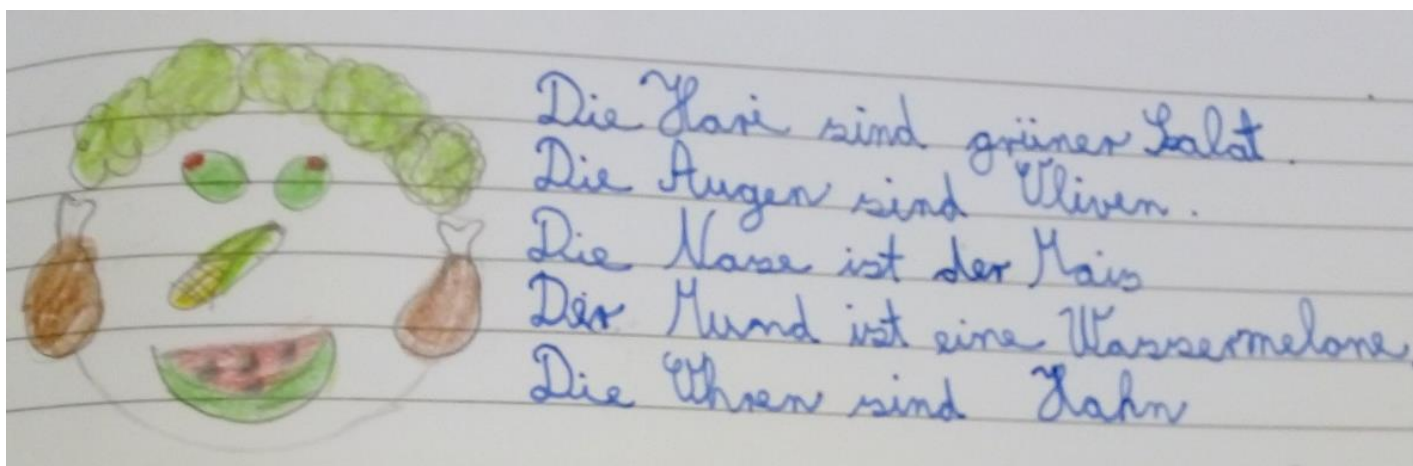

Žana Gregor, 4. r.

NEMŠČINA NA ZABAVEN NAČIN

MEMOSPIEL: Žana Gregor, 4. razred

OBST UND GEMÜSE MONSTER: Nina Kelher, 5. razred

Opica na polu

Danes se zgodil je čudež,
je opica prišla na pol,
in na skalo se usedla
zdaj pa noče dol.

Razmišlja in premišlja zdaj,
ne ve, kako bo slona
odpeljala tja nazaj,
v deželo svojo lepo,
v svoj rojstni kraj.

Slon pri medvedu se je zamotil,
nazaj v Afriko ne bi šel,
medved se ga naveliča,
vrže ga iz brloga ven.

Slonu se zelo zameri,
in nazaj v deželo svojo pohiti,
še opico pozabi,
nazaj tako se mu mudi.

Lana Mirt, 6.r.

Enej Mirt, 4. r.

O ŠOLI IN UČENJU

Šola ni šala,
šola je prava zabava.
V šoli sedimo,
doma se učimo,
da dobro oceno dobimo.
Branje je za sanje,
znanje pa za dobro ocenjevanje.

Tea Resnik, 6. r.

papirnati zmaji naših četrtošolcev

KOLIŠČE

Učenci petega razreda smo v mesecu maju vsak dan ustvarjali naš mali projekt. Ustvarjali smo pri uri likovne in zjutraj pred začetkom pouka.

V šolo smo prinesli palice, mah, vroče pištole in tako so počasi nastajale hiške za kolišča. Po treh tednih smo zgradili hišice, nato pa smo začeli graditi še podest.

Naše zgradbe so vedno bolj predstavljale kolišče in vedno bolj smo se zabavali. Kasneje smo lepili in rezali tudi med odmori.

Začeli smo delati še živali in ljudi iz gline in, ko so se izdelki posušili smo jih pobarvali.

V petek smo imeli tehniški dan, kjer smo kolišča popolnoma dokončali, sestavili skupaj in jih dali na hodnik na razstavo. Pri prestavljanju kolišč smo morali biti še posebej previdni, saj bi jih lahko uničili.

Takoj, ko smo jih postavili na hodnik, so si jih z zanimanjem pogledali učenci šole.

Brina Brili, 5. r.

**UČENCE DRUGEGA RAZREDA PA SO ZA POUSTVARJANJE NAVDIHNILE
RAZLIČNE PRAVLJICE IN DRUGE ZANIMIVE ZGODBICE**

Carlo Collodi: Ostržek

Kaja Resnik, 2. r.

Picko in Packo

Zarja Preskar, 2. r.

Poljub za princeso Kvakico

Viktoria Kukovičič, 2. r.

Pravljčno drevo

Kaja Resnik, 2. r.

Mala in velika luna

Ula Ojsteršek, 2. r.

S kačo se je oženil

Kaja Resnik, 2. r.

TEHNIŠKI DAN NA GRADU RAJHENBURG

28. maja 2021 smo se devetošolci skupaj z učiteljem zgodovine odpravili na tehniški dan, ki je potekal na gradu Rajhenburg. Izpred šole smo se z avtobusom odpeljali do gradu, kjer smo srečali konjenico, ki je svojo pot nato nadaljevala po vsej Brestanici. Brž smo kupili vstopnice in se z vodičko odpravili v notranjost gradu. V prvi sobi smo si ogledali makete gradu, ki so se skozi stoletja zelo spreminjale, saj je le tako grad dobil sedanjo podobo. V naslednjem prostoru smo spoznali in videli Romansko kapelo iz 12. stoletja. Njeno dno je bilo zgrajeno iz hrastovega lesa, ki se je lepo ohranil vse do danes. Razlog za to je verjetno tudi v času sečnje dreves, ki je navadno potekala ob polni luni. Nato smo si ogledali še pohištvo tedanjega časa, ki pa je bilo zelo drugačno od današnjega. Sledil je čas za malico, ki smo jo pojedli kar na grajskem dvorišču. Takoj zatem nas je vodička popeljala v ječo, kjer so bile do konca druge svetovne vojne zaprte ženske zapornice. Opravljati so morale različna dela, največkrat je bilo to šivanje. V ječah so bili zelo slabi pogoji, zato so nekatere ženske morale spat na tleh, in ker ni bilo ogrevanja, so pogosto zbolevale. Zatem pa smo se posvetili izgnancem med drugo svetovno vojno. Ogledali smo si film o naših izgnancih, ki so jih pošiljali v taborišča v druge države. Ob sprejemu vanj je bila vsaka oseba popisana, prejela pa je kovinsko ploščico, imenovano pasja svetinjica. Po obdobju izgnanstva so se nekateri vrnil nazaj domov, kjer so jih pričakale oropane hiše in posekani vinogradi, nekateri pa se domov niso več vrnili.

V zadnjem deli smo podrobno spoznali življenje menihov trapistov. Njihovo življenje je bilo strogo načrtovano – ob uri so se zbudili, jedli, molili in odhajali spat. Eno izmed zelo strogih pravil, ki so se ga motali držati, je bilo to, da se čez dan med seboj niso smeli pogovarjati.

Dnevno so molili približno šest ur, poleg tega pa so obdelovali posestva, redili krave, konje, prašiče in kokoši, čeprav sami niso smeli uživati mesa. Izdelovali so tudi sir Trapist, ki pa so ga lahko jedli le v času, ko niso imeli posta. Imeli so tudi svoje vino in čokolado, znano pod imenom Imperial.

Ob zaključku tehniškega dne na gradu smo lahko grajsko čokolado poskusili tudi mi. Bila nam je zelo všeč, kakor tudi celoten tehniški dan, saj smo se naučili veliko novega.

Lucija Pilpah, 9. r.

Ajda Krivec, 6. r.

KULTURNI DAN

V torek, 9. junija 2021, smo imeli učenci prvih treh razredov kulturni dan. Družili smo se s prijateljico knjigo. Nekaj smo si jih pogledali, nekaj prebrali. Vsi pridni bralci smo dobili priznanja za svoje delo. Podelila nam jih je naša bivša učiteljica in knjižničarka, gospa Sonja Simončič, ki je za nas pripravila tudi nekaj zanimivih ugank in nalog ter nam pokazala svoje zvezke in Cicibane. Mi pa smo ji v zameno pripravili nekaj točk. Našega nastopa je bila zelo vesela.

Naš kulturni dan smo zaključili z izdelavo lastnih knjigic in pri tem zelo uživali.

učenci prvega, drugega in tretjega razreda

prvošolci s priznanji

drugošolci s priznanji

Tudi tretješolci so pridno brali in osvojili priznanja.

NOGOMETNI TURNIR

Učenci naše šole so se 10. 6. udeležili zaključnega nogometnega turnirja v Krškem. Borili so se kot levi in na koncu so si naši najmlajši priigrali 1. mesto. Fantom iz 4. razreda je zmaga za las ušla, zasedli so odlično 2. mesto.

Velik uspeh pa je uspel tudi edini deklici Zarji, ki si je z dvema goloma priigrala laskavi naslov najboljše igralka turnirja v svoji kategoriji. Iskrene čestitke vsem udeležencem.

zmagovalna ekipa

ekipa drugouvrščenih

ZANIMIVO POTOVANJE

Ko so zaslišali glasen krik Ajde in Mile, so šli pogledat, kaj se dogaja. Ko so prišli tja, so videli, da so Ajdo in Milo ugrabili. Kmalu za tem so bili že vsi zvezani in odpeljali so jih k drugim ujetnikom Ognjenovega plemena.

Med ujetništvom so se otrokom in babici začeli goditi hudi časi. Bili so močno zvezani in vlekli so jih za vozom, za katerim je bilo prisiljeno hoditi več sto članov Ognjenovega plemena. Ženske so kuhale obroke za lačne Slované. Otroci in babica so že večkrat hoteli pobegniti, a se jim ni posrečilo. Nekega dne pa so naredili načrt in uspelo jim je pobegniti, a Ajda je morala predati svojo zlato ogrlico, ki jo je dobila od mame in je bil njena dediščina. Ko so pobegnili, je bilo treba najti primerno zavetišče. Sklenili so, da ostanejo v jami, dokler ne najdejo boljše možnosti. Minilo je veliko časa. Za hrano so lovili zajce, jelene in tudi perutnino. Nekega dne se je zgodila nesreča in babica si je zlomila kolk. Vuk se je počutil krivega in zato je zbežal daleč v gozd. Vsi so ga poskušali najti. Ko so zagledali medvedove stopinje in njegov raztrgan suknjič ter krava tla, so mislili, da ga je požrl medved ali da je padel v prepad. A Vuk je padec v prepad preživel, čeprav je bil hudo poškodovan. Zgradil si je hiško iz snega in ubil jelena, da si je naredil zimske obleke in imel za hrano. Medtem so ostali šli iskat kakšno naselje, da bi našli zdravilca, ki bi ozdravil babico, sicer bi umrla. Prispeli so do vasice in spraševali po zdravilcu in ga našli. Ajda in Mila sta vsak dan pomagali pri negi babice, da bi bila čim prej spet na nogah. Ko se je čez nekaj tednov babica spet postavila na noge, so šli naprej in poskusili najti domače pleme. Tudi Vuk je začel iskati domače pleme.

Nenavaden jezik uporabljajo zato, ker se zgodba odvija daleč v preteklosti in ker so Germani druge narodnosti kot Slovani.

Družina je povezana tako, da si pomagajo in da si stojijo ob strani, ko se znajdejo v stiski. Najbolj podoben Ognjenu se mi zdi Vuk, ker se rad bori in ker vedno skuša rešiti svoje prijatelje. Najbolj sem podoben Vuku, ker bi v zgodbi sprejemal enake ali vsaj podobne odločitve.

Aljaž Jagrič, 6. r.

Lucija
Vodopivec
Škoberne,

4. r.

POBEGNIMO SKUPAJ

Sama sem pobegnila in se zatekla v to knjigo. Brala sem jo z velikim veseljem in zanimanjem.

Odlomek ima dokaj pomembno vlogo, saj se z njim začne vse razpletati. S tem ko Ognjen odkrije zlato ploščico, se mu vzbudi upanje, da so Ajda in ostali otroci še živi. Ta ploščica je bilaprej last njene mame Asterid. Ko je ob njenem rojstvu umrla, ji je ploščico predala v spomin. Asterid je bila Keltinja in s tem, ko se je Ognjen z njo poročil, se je keltščine naučil tudi sam. Družino poleg Asterid, Ognjena in Ajde sestavljajo še truje bratje in sestra Mila. Po Asteridini smrti se je v družino priključila še Rada, ki je bila zdravilka in s tem je svoje znanje prenesla še na Ajdo. Zanje je bila kot nadomestna mama. Po mojem mnenju je Ognjenu najbolj podobna Ajda, saj je vztrajna in se ne preda. Svojo vztrajnost pokaže pri različnih operacijah, ki jih je izvedla. Kljub temu da je bila sama na robu smrti, se je odlično odrezala pri operaciji vojaka.

Podobna bi bila rada Ajdi, saj rada pomaga ljudem in je vztrajna ter močna. S svojo mamo ima posebno vrsto komunikacije, saj šele ko je na robu smrti, ji mama svetuje, se z njo pogovarja in jo usmerja.

Najbolj zanimiv in razburljiv del, pri katerem govori z mamo, je, ko je operirala vojaka. Njegov služabnik jo je peljal v gozd, da bi našla rastline za ozdravitev, saj so edina možnost, da komunicira z mamo. Ker je bila zdravilka, je vedela točno količina superživila, ki je potrebna, da človeka uspava in ga pri tem ne ubije. Našla je mušnico, jo pojedla in se odpravila nazaj. Ko je prispela, je človeka operirala, ga rešila in zaradi zaužitega živila zaspala. Ko ji je operacija uspela, je bil to zanjo ključni dogodek, saj so zatem njo in njeno družino izpustili.

Pri njej sem vedno videla vztrajnost. Rada pomaga tudi svoji družini, zato jo jemljem kot zgled.

Kaja Kukovič, 7. r.

Vid
Planinc,
4. r.

PUSTOLOVŠČINA OGNJENOVIH

Ko so otroci (Ajda, Mila, Vlad, Vuk in Plamen) in njihova babica pobegnili od doma, so naleteli na vojake. Vojaki so jih vzeli s seboj, da bi jih kasneje ubili. Eden izmed vojakov, Eimhear, je medtem hudo zbolel in je mislil, da ga je Ajda zaklela. Ajda je bila zelo nadarjena zdravilka. Znanje je prevzela od svoje babice in ga črpala iz svoje podzavesti (znala se je povezati s svojo umrlo mamo, ki jo je vodila). Odločila se je, da bo Eimhearja pozdravila. Povezala se je s svojo mamo. Bila je prva, ki je človeku odprla telo, ga pozdravila in zašila nazaj, tako da je vojak ostal živ. Bil ji je zelo hvaležen. Najprej so vsi mislili, da je mrtev, zato so vojaki odnesli otroke in babico ubit. Malo preden naj bi jih ubili, je prišel Eimhear. Vsi so bili zelo začudeni, da je živ. Ajda je rešila enega najboljših vojakov, zato so jih izpustili. Pleme je bilo keltsko, zato je Eimhear opazil zlato ploščico, ki jo je nosila Ajda. Ajdina mama je bila namreč princesa Tavriskov Asterid in je dala ploščico Ajdi. Eimhear je hotel to ploščico, zato jo je vzel in jo sam nosil.

Ko so se bojevali prot Ognjenu in njegovi vojski, je Ognjen prepoznal to ploščico. Vedel je, da je od Asterid in da je bila darilo poglavarja Tavriskov.

Kelti so imeli svoj jezik, ki ga ni govorilo praav veliko ljudi. Ko je Ognjen našel Eimhearja, je vojak z njim govoril keltsko. Ognjen se je ta jezik prav tako naučil od Asterid in je Eimhearju lahko odgovoril keltsko.

Družina je med sabo zelo povezana. Ajda in Mila sta kot najboljši prijateljici, saj druga drugi pomagata in se podpirata. Vuk, Vlad in Plamen so tročki. So zelo nagajivi in zelo se imajo radi. Ko je eden izmed njih pobegnil, saj si je babica v nesreči zlomila kolk, sta bila druga dva povsem potrta in zdolgočasena. Pogrešala sta ga.

Otroci imajo babico Rado zelo radi. Brez nje sploh niso hoteli pobegniti od doma. Tudi Ognjen ima otroke zelo rad. Nekateri mislijo nasprotno, vendar to ne drži. Ker ni upošteval navad starešin, so mu zagrozili z življenjem njegovih otrok. Vse je naredil, da bi jih našel in obvaroval. Tudi Asterid je imel zelo rad, vendar so jo ubili. Med to družino je neka posebna vez. Zdi se mi, da so Ognjenu najbolj podobni trojčki, Vlad, Vuk in Plamen. Ne le zato, ker so istega spola, ampak ker vsi radi tvegajo, so igrivi ... Ognjen je verjetno zelo rad lovil, ko je bil majen, prav tako kot to zdaj radi počnejo Vuk, Vlad in Plamen. Vsi štirje so zelo odločni in bi naredili vse, da bi zaščitili družino in prijatelje. Imajo radi živali. Najbolj bi bila rada podobna Mili. Je tudi moja najljubša junakinja iz knjige Pobeg. Ima zelo dobre nadnaravne sposobnosti – lahko se sporazumeva z živalmi. Jaz bi zelo rada imela tako moč, saj me zelo zanima, kaj se moji mački pogovarjajo med sabo, kakšna hrana jim je všeč, ali se ljudi bojijo ... Nasploh imam rada živali. Kadar sem žalostna, grem k mojim mačkom in takoj se počutim bolje.

Zdi se mi, da je Mila zelo močna zaradi svojih moči in si zasluži biti glavna pri vsem. Lepo je, da je radodarna in prijazna do vseh, ki so prijazni do nje. Najbolj mi je bilo všeč, ko je konjem kar ukazala, naj se ustavijo in so ob tem vsi vojaki popadali s konjev. Zaradi Mile so prvič zmagali nad Lasotovo vojsko.

Ognjen je lahko ponosen, da jo ima za hčerko. Lahko je ponosen tudi na Ajdo. Ajda je odlična zdravilka in je zelo pametna. Zmožna je marsičesa.

Vlad, Vuk in Plamen pa so zelo dobri lovci, dobro znajo izdelati orožje in zelo dobro slišijo. To so Ognjenovi otroci, njihova družina in njihova pustolovščina.

Nina Klaužar, 1. r.

SNEMANJE FILMA

Snemati film brez odrasle osebe oziroma brez vodje je zelo težko. Vsak ima svoje ideje in zamisli ter predstavo o izdelku.

Učenci 7. in 8. razreda smo konec aprila in v začetku maja snemali film na šolskem igrišču, zato nam je velike težave povzročal zvok prometa ali kosilnic. Koncentracija nam je padla tudi, ko smo zagledali igrala. Veliko smo se smejali, zato smo morali večkrat ponoviti prizor. Ker nismo imeli kamere, smo vse skupaj posneli in urejali s telefonom. Veliko smo se tudi kregali, ko smo prizor že velikokrat ponovili in na koncu nismo imeli več veliko volje. Dogovoriti se nismo mogli tudi glede vsebine in naslova filma. Veliko težavo je predstavljalo tudi to, da se nismo mogli odločiti za ustrezno glasbo. Težave so bile tudi z urejanjem videoposnetka.

Vendar se je na koncu vse dobro izšlo. V filmu so predstavljeni naši strahovi, želje in naše obnašanje, vključene pa so tudi fotografije, ki smo jih posneli med druženjem na rojstnih dnevih ali na igrišču. In tudi če na tekmovanju ne bomo zmagali, bomo vseeno imeli zelo lep spomin na naše osnovnošolske dni in spomin na našo generacijo.

Larissa Resnik, 8. r.

slikanje s kavo –
Viktorija Kukovičič, 5. r.

OBISK PRI ŽUPANJI OBČINE KOZJE

V četrtek, 10. 6. 2021, smo se učenci 9. razreda, ki živimo v Občini Kozje (Maj Pirc, Eva Osojnik, Špela Kodrin, Lea Horvatiček in Matic Pečnik) odpravili v Večnamenski center Kozje, saj smo bili povabljeni na sprejem pri županji Milenci Kranjc.

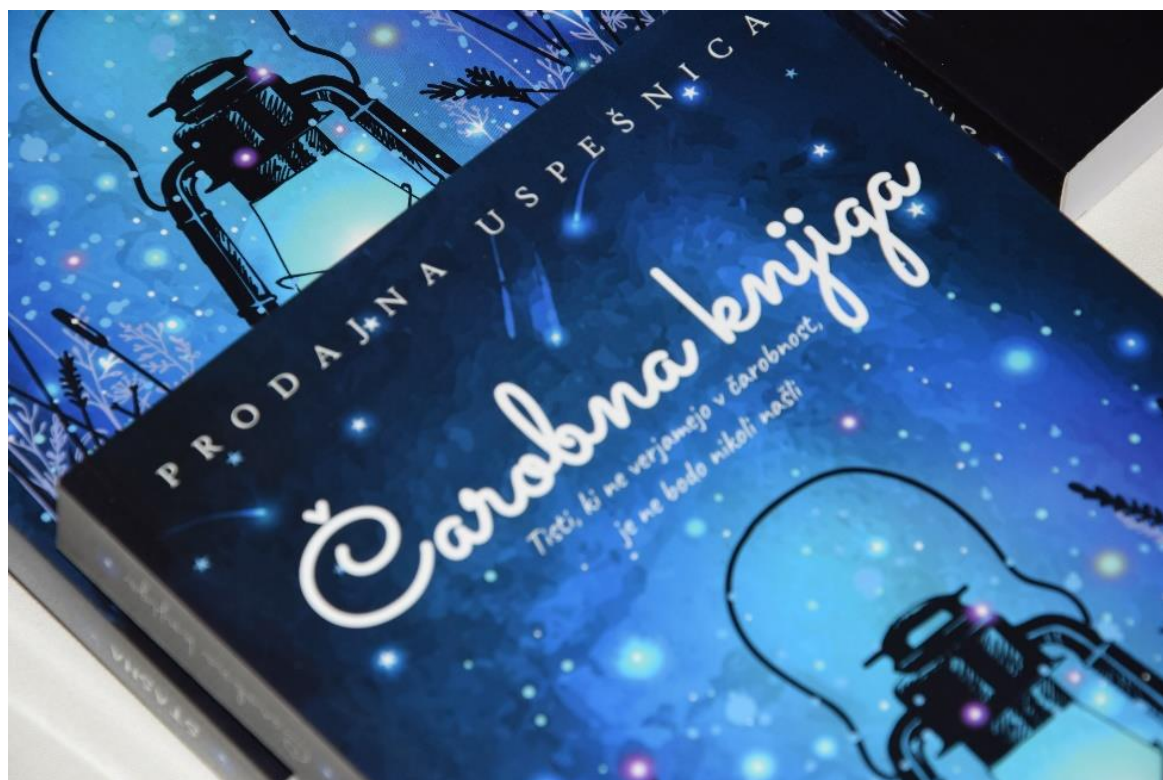
Na sprejem so prišli tudi devetošolci iz OŠ Kozje, Lesično, Podčetrtek in Artiče. Sprejem smo začeli s klavirsko skladbo, nato pa nas je pozdravila županja ter vsakemu dala knjigo s posvetilom. Po koncu sprejema smo se fotografirali ter dobili torto in sok. Nato smo se odpravili nazaj proti šoli.

Eva Osojnik, 9. r.

podelitev nagrad

letošnja knjižna nagrada

KOLESARSKA DIRKA PO SLOVENIJI

V petek, 11. 6. 2021 smo se učeni OŠ Koprivnica zbrali na hribu blizu šole, saj smo šli navijati za kolesarje, ki so tekmovali v kolesarski dirki po Sloveniji. Dan pred dirko je vsak razred naredil nekaj plakatov. Dobili smo tudi majice in zastave OŠ Koprivnica in Visit Krško.

Nekateri od učencev so igrali na harmoniko. Kolesarje smo videli že od zelo daleč, saj smo bili na hribu in smo imeli lep razgled. Ko so šli mimo nas, smo si jih lahko dobro ogledali, saj so v breg vozili počasneje. Bilo jih je ogromno. Navijali smo zelo glasno. Bila je zelo lepa dogodivščina.

Karmen
Kavčič,
7. r.

PREDAJA KLJUČA 2021

V ponedeljek, 14. 6. 2021 smo učenci 9. razreda predali ključ osmošolcem. Izkazati so se morali v različnih nalogah, kot so posnemanje in risanje učiteljev, igre z vodnimi balončki, vožnja v samokolnici ter v zabijanju žebļjev.

Sledila je zapisnega. Osmošolci so bili na koncu čisto premočeni, vendar so se pri vseh igrah zelo potrudili in si pošteno prislužili ključ. Potem pa so nas presenetili s torto, iz katere je začela teči voda, ko smo jo prerezali. Na koncu pa so nam le prinesli pravo torto, s katero smo se še zadnjič skupaj posladkali.

Zala Bohorč, 9. r.

NARAVOSLOVNI DAN – ARHEOLOGIJA

V petek, 18. 6. 2021 smo učenci 6., 7. in 8. razreda imeli naravoslovni dan na Velikem Kamnu. Zjutraj smo ob pol osmih šli na avtobus, ki nas je odpeljal na Veliki Kamen. Tam sta nas pričakali arheologinja in delavka na gradu Rajhenburg in Mestnem muzeju Krško. Arheologinja

nam je pokazala najdbišča.

Kasneje smo dobili voščene tablice in stirus, s katerim smo lahko pisali na tablice. Nazaj v šolo smo šli peš. V šoli smo imeli še eno delavnico. Dobili smo vrečko z razbitim vrčkom. Z lepilom smo morali zlepiti skupaj prave dele, da smo dobili vrček. Poslovlili smo se in počasi odšli domov.

Karmen Kavčič, 9. r.

**DOSEŽKI UČENCEV
V ŠOLSLEM LETU 2020/2021**

UČENEC/UČENKA	TEKMOVANJE	DOSEŽEK
Karmen Kavčič, 7. r., Manica Maja Božičnik, 7. r. Jan Resnik, 9. r. Maja Božičnik, 9. r. Eva Osojnik, 9. r. Lucija Pilpah, 9. r. Zala Bohorč, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni	BRONASTO PRIZNANJE
Lucija Pilpah, 9. r.	Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni	SREBRNO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju astronomije	BRONASTO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju angleščine	BRONASTO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju fizike	BRONASTO PRIZNANJE
Nina Klaužar, 1. r. Alex Kunšek, 1. r. Taj Sotošek Debelak, 2. r. Maj Sotošek Debelak, 2. r. Lina Kukovič, 2. r. Maša Grmšek, 2. r. Nik Piletič, 2. r. Erik Kavčič, 3. r. Žan Plevnik, 3. r. Vid Planinc, 4. r. Gal Grmšek, 5. r. Pia Vertovšek, 5. r. Aljaž Jagrič, 6. r. Ajda Krivec, 6. r. Karmen Kavčič, 7. r. Larissa Resnik, 8. r. Zala Bohorč, 9. r. Maja Božičnik, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju matematike	BRONASTO PRIZNANJE
Manica Maja Božičnik, 7. r. Karmen Kavčič, 7. r. Maja Pečnik, 7. r. Taja Krnc, 7. r. Lea Klavžar, 7. r. Jernej Bračun, 8. r. Larissa Resnik, 8. r. Maja Božičnik, 9. r.	Bralno tekmovanje v znanju nemščine	BRONASTO PRIZNANJE

UČENEC/UČENKA	TEKMOVANJE	DOSEŽEK
Ana Plevnik, 1. r. Maja Sotošek, 1. r. Nina Klaužar, 1. r. Lina Kukovič, 2. r. Gregor Brezovšek, 2. r. Taj Sotošek Debelak, 2. r. Nik Piletič, 2. r. Maša Grmšek, 2. r. Maj Sotošek Debelak, 2. r. Ana Krivec, 3. r. Erik Kavčič, 3. r. Lea Vertovšek, 3. r. Iva Bogovič, 4. r. Nejc Pertinak, 4. r. Jure Bračun, 4. r. Pia Vertovšek, 5. r. Gal Grmšek, 5. r. Nina Kelher, 5. r. Viktorija Kukovičič, 5. r. Urban Ojsteršek, 5. r. Filip Osojnik, 6. r. Eva Planinc, 6. r. Karmen Kavčič, 7. r.	Šolsko tekmovanje v znanju naravoslovja	PRIZNANJE KRESNIČKA
Vid Planinc, 4. r. Gal Grmšek, 5. r. Viktorija Kukovičič, 5. r. Urban Ojsteršek, 5. r. Filip Osojnik, 6. r. Karmen Kavčič, 7. r. Larissa Resnik, 8. r.	Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje	BRONASTO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju zgodovine	BRONASTO PRIZNANJE
Aljaž Jagrič, 6. r.	Državno tekmovanje v znanju matematike	SREBRNO PRIZNANJE
Iva Bogovič, 4. r. Lana Mirt, 6. r. Tea Resnik, 6. r. Gašper Bračun, 6. r. Tim Germovšek, 6. r. Urban Cehte, 6. r. Aljaž Jagrič, 6. r.	Nemška bralna značka	SREBRNO PRIZNANJE
Nina Kelher, 5. r. Eva Planinc, 6. r.	Nemška bralna značka	ZLATO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 9. r.	Tekmovanje Kenguru	DIAMANTNI KENGURU

Kopriva – Glasilo Osnovne šole Koprivnica

Pri nastajanju glasila so sodelovali **člani novinarskega krožka.**

Mentorica: **Andrejka Šerbec**

Izšlo v **juniju 2021.**